

у револуционарну диктатуру или, боље рећи, тиранију власти коју оличава једнодома скупштина. Као важан политички аргумент у корист поделе парламента наводи се и то да се тиме ублажава па и отклања сукоб између извршне и законодавне власти. У том сукобу други дом се ставља као арбитар између извршне власти и доњег дома који је револуционарно настројен и то свакако доприноси и самој стабилизацији поретка и отклањању опасности од саме револуције.

Поред ових политичких аргумената, у прилог дводомог система парламента се наводе и неки други, као рецимо да се тако поспешује квалитет законодавног рада самог парламента. Други дом има у законодавству улогу да успори законодавну радњу и спречи брзоплетост приликом доношења закона. Како то добро примећује и Слободан Јовановић, сама природа законодавног тела изискује резоновање и договарање, а то онда тражи спорост и успорену процедуру коју гарантује управо други дом. По њему, скупштина са једним домом би личила на преки суд па као што је и у судству важна вишестепеност, тако и у законодавству где се углавном гласа партијски, важно је да се о законском предлогу саслуша још једно тело које није партијски пристрасно. Према томе, предност оваквог другог дома у законодавству је сасвим очигледна јер једно овакво тело, изабрано другачије од општеполитичког (првог) дома и састављено од квалификованих појединаца, обезбеђује да се у законодавном раду темељно и свестрано претресају предлози, а то само подиже квалитет донетих закона.

Дводоми парламент је подједнако био (и остао) у функцији и напредних и назадних снага, и аристократије и буржоазије, па се тако може говорити и о аристократској, али и демократској варијанти дводомог система (бикамерализма). Колевка дводомог парламента је Енглеска где се још у XIV веку (1332.год) Парламент поделио на два дома – Дом лордова и Дом комуна, на једну, ако може тако да се каже, племићку и другу, грађанску скупштину, с тим да је Дом лордова прво настао и претходио Доњем дому.

У Дому комуна били су представљени грађани и ситно племство, док је феудална аристократија запосела Горњи дом – Дом лордова. Или боље речено, све чланове тог дома више од класне припадности повезује богатство, јер како примећује Н.Ласки, улазак једног веома богатог човека у Дом лордова је нешто сасвим природно као што је и необично да тамо доспе неко ко то није. Аристократски дводоми парламент (аристократски